

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník

2019 /10

V doprovodu

Chodím po světě s hezkým huňatým psem. Schválně neříkám, že MÁM hezkého huňatého psa - není totiž můj. Patří Škole pro výcvik vodících psů a my s mužem se ho v roli pečovatelské rodiny jen snažíme vychovávat. Učíme ho základní povely a především jej bereme do co nejrozmanitějšího prostředí, aby ho jen tak něco nerozhodilo.

A že je hezký a huňatý? Huňatý rozhodně, jeho pudlí kudrny vzbuzují dojem ovčího rouna, takže ho k ovečce často někdo přirovnává. Ještě štěstí, že mu chlupy nepadají, vydalo by to jistě ne na jeden, ale klidně na dva byty. Že je hezký, usuzuji podle toho, kolik kolemjdoucích to říká. Bez okolků, na setkání. Ve městě, na vesnici, ve vlaku, v obchodech (kam vodící psi nejen že smí, ale dokonce musí v rámci výcviku), v kavárnách, v parku, v lese, v tramvaji, v domově důchodců. Kam přijdeme, budí náš doprovod pozornost, úsměvy, něžná oslovení a zájem. A že sám nemluví, mluvím já. S dětmi, s maminkami, s jinými majiteli psů, s muži v oblecích, s lidmi bez domova, s prodavačkami, se spolucestujícími, se seniory.

Řeč se někdy točí kolem vodících psů a toho, co potřebují umět, aby byli pro nevidomé spolehlivými parťáky, někdy kolem psů obecně - jak je ten náš starý a jaké je to plemeno, ale hovor se mnohdy rozvine i úplně jinam. Často se přistihnu, že si s docela neznámými lidmi povídám o jejich práci, o tom, co jim dělá starost nebo z čeho se radují, o tom, kam se chodívají projít, když je hezky, a kam, když hezky není, o tom, s jakými omezeními a handicapy se musí v životě vyrovnávat, o tom, co se právě chystají dělat, o tom, co dělávali jako děti. Bývají to moc hezké rozhovory. Zvykla jsem si, že když jdu se psem,

potřebuju mít časovou rezervu - aby pes stihnul očichávat svět kolem a já abych si stihla povídat s lidmi.

Myslím na to, jak bych si přála, aby se hovory zapřádaly stejně snadno i bez psího doprovodu. Jen tak, na zastávce, na ulici, při čekání na poštu. A aby to byly rozhovory stejně vlídné, laskavé, abychom v nich dovedli být stejně sdělní a přímočaří. Taky bych si přála, abychom po světě chodili s většími časovými rezervami, aby na ty hovory zbyl čas. Možná ale potřebujeme nejdřív chodit chvíli na vodítku, než se to naučíme, než si k tomu čuchnem.

Saša Jacobea

BYLO

Na Blažkově mezi lesy

Jako každý rok i letos se na začátku srpna konal pobyt na Blažkově pro sbor Brno I. Lidí přijel maximální možný počet, a to nejen z tohoto sboru. V sobotu odpoledne se rodiny ubytovaly do jednotlivých chatek a v neděli ráno jsme vyrazili do blažkovského kostela. Společně s jiným táborem jsme si poslechli kázání Jiřího Grubera o tom, že je dobré nedělat jen to, co musíme, ale přidat k tomu i něco navíc, doslova „míru natřesenou“ Večer jsme se potom po rodinách představovali a navzájem si sdělovali, co se u nás za poslední rok změnilo.

Od pondělí tradičně začínal biblický program. Dospělí se s bratrem farářem zabývali Lukášovým evangeliem, konkrétně například napříkladem pokušením na poušti, povoláním učedníků nebo sporem o půst a sobotu. Mládež v čele s Bárou Popelářovou a Janou Grombířkovou měla na starost starší děti. Ty se jako začínající královské vojsko účastnily Davidova příběhu od porážky Goliáše přes útěk od posedlého krále Saula až po ustanovení Davida králem. Nejmladší děti

spolu s Ivou Oukropcovou postupně objevovaly krásy Božího stvoření podle prvních kapitol knihy Genesis.

Na úterní večer nachystaly starší děti noční hru nejen pro malé. Musely splnit asi patnáct úkolů: například vymyslet tanec a básničku, zapamatovat si tři stromy, dokonce i jíst jehličí. Naše snaha se však vyplatila - na konci nás čekal sladký poklad.

Výlet se kvůli počasí přesunul ze středy na čtvrtek. Vyrázilo se po naučné stezce kolem Bobrové a dospělí jako bonus navštívili ochutnávkou v minipivovaru v Radešíně. Večer pak Davidovy vojáky čekala noční hra. Museli nenápadně ukrást Saulovým vojákům jejich kopí, aby David mohl dokázat, že se nesnaží Saula zabít, i když má tu možnost.

V pátek odpoledne byla pro účastníky připravena na louce před táborem bohoslužba s večeří Páně. Po ní se pak opékalo u ohně až do večera. A stejně jako večery předtím náš pobavil večerníček o Spejblovi a Hurvínkovi, kteří společně se svým psem Žerykem jeli za babičkou a řešili všemožné problémy. Večerníčky iniciativně vymýšlela a secvičila skupina mladší mládeže.

V sobotu se už balilo a uklízelo, aby po nás mohli přijet další. Já osobně jsem jela na Blažkov po delší pauze a moc se mi tam líbilo. Ráda bych jela i příští rok.

Katka Borošová, foto Jan Vondra a Jiří Gruber

Lovětín 2019

28. 7. 2019 se uskutečnil tábor mládeže sboru ČCE Brno-Husovice v Lovětíně.

Tématem se letos po nepřilíh dlouhém rozhodování stala Narnie (Stříbrná židle). A tak se dětem brzy dostal do rukou dopis od Aslana se žádostí o pomoc při hledání ztraceného prince Narnie, Riliana. Děti se tohoto úkolu nadšeně ujaly a spolu se svým skvělým průvodcem Šklíblatíkem (neboli Čvachetkou, jak ho

také někteří nazývali a jehož role se statečně ujal člen naší mládeže Václav Stávek) zažívaly narnijské dobrodružství.

Do cesty se jim během jejich putování postavily nejrůznější překážky v podobě obrů, podzemních bytostí a zlé čarodějnice. V jednu chvíli už to vypadalo, že děti snad svůj úkol nezvládnou a skončí na talíři nějakého obra nebo zasypány v podzemí, nakonec však, jak už to bývá, vše dobře dopadlo. Děti osvobodily prince Riliána z jeho strašlivého prokletí, zlá čarodějnice byla úspěšně přemožena a zničena - a děti plny nevídaných zážitků se vrátily domů.

Štěpánka Horáková

Blahoblažkov 2019

Na starém harmoniu v blažkovské jídelně se válí kronika. Když jsem do ní letos zapisovala skrumáž postřehů z týdne, který jsme na blažkovském tábořišti zažili, vypadla na mě kartička s návodem, co v kronice musí být: základem je datace a počet účastníků. Vězte tedy, že jsme na Blažkově byli od 27. července do 3. srpna, a to v počtu přesahujícím 60 lidí se značnou převahou lidí malých. A milé návštěvy navíc.

Když teď ten týden rekapituluju, cítím několik věcí, hlavně:

velikou radost,

velikou vděčnost, a

vědomí, že těch zážitků, společných i soukromých, podstatných i běžných, bylo nepřeberné množství.

Na Blažkově se z Blahoslavova domu sešlo hodně mladých rodin s malými a ještě menšími dětmi - nejmenší byl Filip Ryšavý, který oslavil během tábora rok. To, co naše spolužití utvářelo velmi zásadně, byl fakt, že těch malých lidí, od roku do tří, tam bylo opravdu strašně moc. Dokonce tolik, že když se všichni malí vypravili na program v nutném doprovodu svých rodičů, nezbyl už v táboře téměř nikdo. Žili jsme si celý týden v krásném, vstřícném a otevřeném společenství, kde bylo bezpečné nechat dítě samotné na písku a odejít na chvíli s vědomím, že bude-li potřebovat napít nebo utěšit, někdo mu bude nablízku. Tohle „nablízku“ tu ale bylo nejenom pro děti, otevřené náruče tu byly i pro dospělé, kteří potřebovali utěšit, podpořit, někomu to jen říct, poradit se nebo sdílet cokoli, včetně fórků a vtipů. Bylo nám opravdu dobře a vnímám to jako velmi vzácný a mimořádný čas a prostor.

Dále už jen telegraficky, jednotlivé dny plynuly a byly naplněné námi všemi a taky:

- nedělní bohoslužbou s požehnáním, které v nás rezonovalo celý týden (Saša Jacobea),
- koupáním v řece a pouštěním lodiček (všichni),
- objevitelskou expedicí, kterou pro starší děti připravila Jana Gajdošová,
- sdílenou knihovničkou, kam jsme každý něco přivezli,
- večerními programy: o divadle pro děti (Cimrovi), o bohoslužbách (Martin Horák), o víně i s degustací (Petr Kazda), navíc mužský/ženský večer, Christivity, oheň na závěr,
- topením ve sprše a sprchováním teplou vodou,
- coldbrew a jinými kávami (Kryštof Michal a další),
- neuvěřitelnou a moc dobrou kuchyní (Petra Michalová, Gábina Horáková, Eva Kazdová, Petr Hurzán),
- výletem (Tomáš Bouda jako vedoucí expedice na zříceninu),
- nádobím, které se nakonec vždycky podařilo umýt, byť to někdy vypadalo beznadějně (zde potlesk pro všechny!),
- budíčkem bratrů Michalových,
- dekami na sluníčku a hovory otců i matek v tábořišti a na dekách přítomných,
- neopomenutelnými večerníčky: Jája a Pája a Koza (Petr Dobrovolný, Tom Bouda, Michal Marek a Jakub Kubíček), Pohádky o mašinkách (Matěj Michal) a další improvizované kousky,

- práci vedenou nezdolným Petrem Sochou,
- programem pro nejmenší (mistrovský kus Lenky Dobrovolné a Toma Boudy, protože těch nejmenších lidí bylo hodně a přesto zpívali a poslouchali a zažívali příběh krále Davida),
- a taky Božím požehnáním a naší velikou vděčností.

Mám potřebu tu ještě zmínit, že ačkoliv každoroční Blažkov je „prostě tábor“, zažívali jsme tu letos něco výjimečného, velkou blízkost, důvěru a bezpečí, vzájemnost a ochotu být si nablízku... něco, z čeho pak ve sboru můžeme žít celý rok, posílení a potěšení společnými zážitky uprostřed lesa někde na Vysočině. Díky za to přítomným, díky za to Bohu.

Na úplný závěr bych ráda nabídla i vám požehnání, které nás od nedělní bohoslužby provázelo celý týden.

Ať žijí duchovní amatéři - skrze ně přichází nebe na zemi!

Ať žijí ti, kdo v srdci zůstali dětmi, zjistí, že mají Tátu v nebesích!

Alžběta Kubíčková, foto Saša Jacobea

Židenice na Blažkově 2019

Když se ohlížím za letošními prázdninami, zase v nich zanechal výraznou stopu pobyt na Blažkově. Ač už uplynul měsíc, jako bych tam pořád byla.

V hlavě mi rezonují slova inspirujícího průvodce Modlitbou Páně. Cítím přiloženou ruku k dílu. Sounáležitost mezi účastníky při tvorbě programu i práci na chodu tábora.

Sleduji více i méně unavené poutníky při cestě za Santiniho kostely do Bobrové a Zvole, kteří pookřávají v kavárně Muzea panenek. Slyším, že už se zase něco děje v lese, kde probíhá konkurenční boj mezi masážními salóny dětí.

Nahlížím do prázdné peněženky poté, co jsme to roztočili na pouti ve Strážku.

Sbíhají se mi sliny na řízky a bramborový salát - pomyslnou odměnu za celotýdenní snažení obstát invazi cuket v kuchyni.

Příští rok jedu zas!

Lenka Nováková

Více syslů, více smyslů!

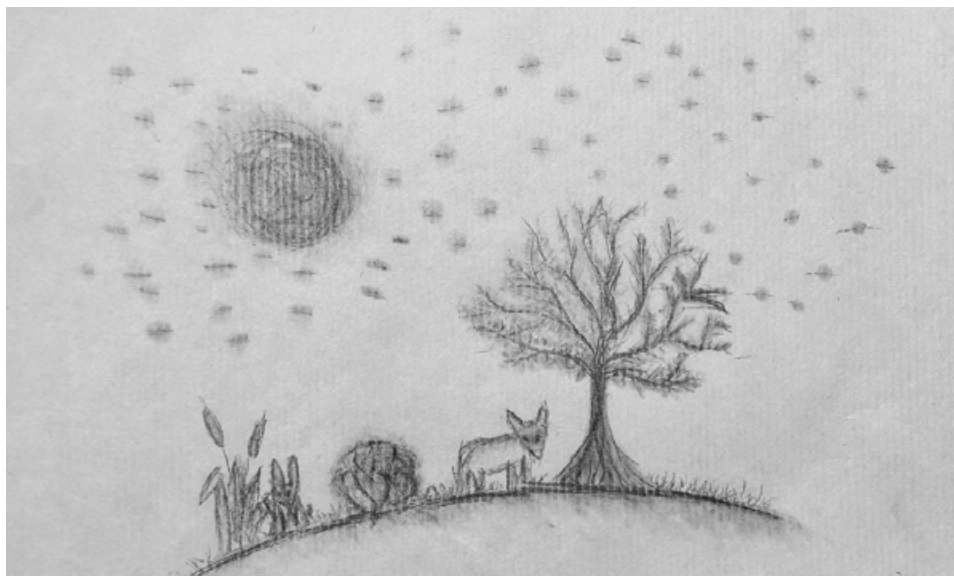
*Sysel, sysel, na faru přišel.
Kouká jak blázen, až spadl na zem.
Kdo to tu bydlí, kdo to tu sídlí?
Náká parta syslů, vyvinutých smyslů!*

Pokud byste se koncem srpna procházeli pod okny fary v Nížkovicích, mohli jste zaslechnout tato slova podkreslená melodií, která se zažere pod srst a

s doprovodem úžasné slyší kapely hned několikrát denně. Na předposlední prázdninový týden se tu totiž sjelo dvacet malých slyšů ze Židenic, ale vzali s sebou i vzdálenější příbuzné z Brna a okolí.

Každý den cvičili své smysly a došlo samozřejmě i na nesmysly! Svůj sluch jsme si otestovali na zvukovém pexese, v rámci hudební dílny na svět přišla Syslí hymna, jejíž úryvek jste mohli ochutnat hned v úvodu. A těch nástrojů, které ji doprovázely! Uši bylo ale zapotřebí i při stavbě slyšího tobogánu: Jen opravdu velmi dobrý sluchač může podle zvuku určit ten správný sklon a trajektorii dráhy.

Netrávili jsme však čas jen v naší noře a její blízkosti. Udělali jsme si i výlet na Slavkovský zámek, kde jsme se mohli kochat krásou jeho vnitřních prostor, ale i nádherou zámecké zahrady. Tam se nám líbilo převelice, a tak jsme tam strávili celé odpoledne. Procvičili jsme se v lukostřelbě a provazolectví. Věnovali jsme kus volného času k tomu, abychom si v klidu a tichosti mohli svým zrakem dobře prohlédnout nádherné stromy při malování uhlem. Ukázalo se, že i mezi sysly je překvapivě velké množství talentovaných malířů.

Nezapomněli jsme ani na ostatní smysly. Hmat rukou jsme trénovali na uzlech a škrábání brambor, hmat na nohou pak bosou chůzí po členitém terénu. Čich nám posloužil k identifikaci důležitých potravin a potěšil nás při výrobě voňavých mýdel. Chuť jsme zase výborně využili při řízené degustaci určené k výběru dodavatele zásob na tuto zimu.

Ostatně syslení zásob jsme se věnovali vytrvale, neúnavně a cílevědomě po celý týden. Kromě společných aktivit jsme každý den mohli získat zrní za práci na svém těle a svých dovednostech. A tak jsme posilovali ruce, nohy i paměť, učili se poznávat stromy a byliny, vzdělávali se ve zdravotvědě, skládání origami nebo trénovali mozek na hlavolamech. Dva sysli se dokonce naučili složit celou Rubikovu kostku!

Každým dnem nás provázely pobožnosti o radosti. Z každé jsme si odnesli nejen poutavé příběhy a postřehy, ale i něco malého hmatatelného, co nám doma tuto radost může stále znovu připomínat. A pak samozřejmě hudba a zpěv, jedny z jejich nejjasnějších projevů, nás provázely od ranního zpívání při vstávání až k písničce na dobrou noc. Ostatně ani naše hymna nemohla končit jinak než pořádnou dávkou kvalitního spánku. Tak dobrou!

Ten náš milý sysel, na večeri přišel.

Dal si párek v rohlíku, k tomu pět set knedlíků.

Když měl plné břicho, řekl: "Bude ticho!"

Připravil si světnicu a spal osm měsíců!

Petr Šplíchal

Letní soustředění Cantate Domino v Poličce

I letos tomu nemohlo být jinak, a tak jsme se o prodlouženém víkendu (11.7.-14.7.) sešli, resp. sjeli opět do Poličky, abychom společně trénovali zpěv - letos už po dvaadvacáté. Sešlo se nás 22 (opravdu se tam ty 22 objevují hned dvakrát): zpěváci a rodinní příslušníci. Všechny hlasy byly rovnoměrně obsazeny (kromě dvou členů CD mohli přijet všichni), takže se nám podařilo pod vedením Martina Grombříka „z první vody“ nacvičit tři nové písně a jednu dopilovat pro podzimní zpívání na ekumenických bohoslužbách 13. října, které se tentokrát budou konat v Červeném kostele.

Program je každoročně stejný - ranní a večerní pobožnost, tři společná jídla, společně strávené večery u sklenky v restauraci pod lipou a hlavně dvakrát denně zpěv - 3 hodiny dopoledne a tři odpoledne.

Přece ale bylo něco jinak. Nám starý známý domov mládeže v lesoparku uzavřel svou činnost, ale podařilo se nám sehnat ubytování také v domově

mládeže, deset minut pěšky od středu města, který patří učilišti (řezník, cukrář) a hotelové škole. Zmiňuji se o tom proto, že nám tento domov neposkytl jenom střechu nad hlavou pro přenocování (mnohem příjemnější, protože každý pokoj má svou koupelnu a WC) a zkoušky, ale třikrát denně i výborné jídlo ve školní jídelně a personál kuchyně rozhodně nedělal ostudu své škole. Tolik pohárů z různých gastronomických soutěží jsem snad v životě neviděla. Jsou všude - v jídelně, na chodbách školy, kde si jen člověk vzpomene.

Krásnou tečku za třídním pobytem udělaly nedělní bohoslužby. Poličský sbor řadu prázdnin pořádá letní tábor, kam přijíždějí hosté z Ameriky, kteří jsou zároveň i vedoucími na tomto táboře. My jsme se do zahájení tohoto tábora při nedělních bohoslužbách zrovna střelili. Pořad bohoslužeb (vedl je bratr farář Tengler) - nám velmi blízký svou liturgií, plný kostel, dvoujazyčné kázání, výběr písní a nakonec večere Páně. To všechno nás spojilo, a ačkoliv jsme byli z různých koutů nejen republiky, ale i světa, bylo nám tam dobře, jako bychom byli doma.

Marie Matoulková

Lesem

Kde začít? Po příjezdu jsem se zase potkal s lidma, co znám, a seznámil s pár novejma. A už ten první večer nešel skoro nikdo brzo spát. Hodinu nebo možná i víc po večerce to v chatkách pořád žilo, a nezabránilo tomu ani, když nás o půlnoci rozehnali do našich chatek.

Potom je program každého dne stejný. Snídaně; práce; rozehříváčka; dopolední program; debatní kroužky; oběd; polední klid; odpolední hra; svačina; dílny; večere; večerní program. A i když podle programu je každý den "pořád" stejný, v praxi rozhodně ne. A to díky LIDEM. Bez těch lidí by to byl jen další tábor. Ale díky lidem, ať už vedoucím, účastníkům, přednášejícím nebo těm, co "jen" vypomáhali, je z toho LeSEM.

A proto taky příště jedu zase.

Bohdan Chrástil

OVOCE DUCHA

Věrnost

Už na začátku příběhu o Božím lidu, v prvních kapitolách Bible, zazní několikrát boží slib věrnosti, první jistota uzavřená s praotci izraelského lidu, nejprve s Abrahamem, pak s Izákem a nakonec s Jákobem.

Já jsem Hospodin, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, tedy Bůh celého izraelského společenství. Já jsem živý Bůh, jsem přítomen v lidských životech, jdu s člověkem po všech cestách, jsem mu věrný a neopouštím ho.

Jsem Bůh taky Sárky, Kubíka, Jindřicha i Mileny. Mám je rád.

Záleží však na nich, jestli mě přijmou za svého Boha, nebo si najdou někoho jiného. Ale já jim Bohem jsem, jsem jim věrný. I kdyby se v životě ztratili, našli si někoho nebo něco jiného, můžou se ke mně vždycky vrátit, jsem tu pro ně.

Jsem Bůh, kterému záleží na tvém i na tvém i na tvém životě, aby byl dobrý, naplněný a smysluplný.

Takového Boha, Boha s velkým B, můžeme poznat v příbězích těch, o kterých se mluví v Bibli, třeba v příběhu nevěstky Rachab z Jericha, která se v Bibli sotva mihne, nebo Abrahama, o kterém je popsáno mnoho stran.

Můžeme ho však předně poznat v našem vlastním příběhu. Aspoň v to doufám. Třeba jde jen o krátké doteky, sotva rozpoznatelnou blízkost v různých situacích, v setkáních s lidmi, kteří se objeví ve chvíli, kdy to ani nečekáme, ale obzvlášť potřebujeme. Možná naše setkání s Pánem Bohem probíhají jen hodně zřídka, jednou za čas, párkrát za život.

Věřím, že tento Bůh má moc vyvést nás ze zlých situací, tak jako kdysi vyvedl izraelský lid z egyptského sevření, z nesvobody a utrpení.

Že o jeho přítomnost a pomoc smíme prosit a spolehnout se, že nás pevně drží ve své dlani, že je nám věrný.

Věřím, že svoji věrnost Bůh jedinečně prokázal v Ježíši Kristu, v něm nás přišel vytáhnout z každého sevření, do kterého se dostáváme, když nezvládneme udržet na uzdě pokušení uvnitř nás samých nebo odolat tlakům či pokušením, která nás ovlivňují zvenčí.

Věřím, že je s námi i tehdy, když se stane neštěstí, že od něho dostáváme sílu zvládnout bolest i smutek, najít dobrá řešení.

Ale jak je to s lidskou věrností. Jsme věrní? Jsem věrná? Vždycky a ve všem?

Podle všeho lidská věrnost za tou boží značně pokulhává. Avšak zároveň boží věrnost může být dobrou oporou a inspirací té lidské.

Dostali jsme od Boha do našeho života deset pomůcek, opor.

Základní je hned ta první „Nebudeš mít jiného boha mimo mne.“.

Nemáme nic a nikoho klást mezi nás a Pána Boha, zastínit si výhled k němu. Prostor mezi mnou a Bohem je něco velmi posvátného, důvěrného, intimního. Je to vztah nás dvou, jedinečného Boha a člověka. Nemám připouštět, aby ten vztah zaneslo něco dalšího, co tam nemá co dělat. Strachy, majetky, závist, práce, ublížení, pomluvy, neúcta, krádež, prostě nic, o čem se mluví dál v Desateru.

Je to vztah lásky, je potřeba ho chránit a pečovat o něj, třeba modlitbou. Nechat si ten vztah vpouštět do každého dne, do práce, odpočinku, rozhodování i plánů. Pustit ho do lidských vazeb, do rodin i do přátelství.

Věrnost, to je zůstat s Pánem Bohem, nepodvádět ho s jinými.

Věrnost, to je pevnost ve vztahu dvou lidí, spolehnutí se jeden na druhého.

Věrnost je ovoce božího působení mezi námi.

Věrnost je velký adrenalin, dobrodružství a osobní zápas každého dne. Nikdy dopředu není jisté, jak to bude zítra, jestli nezklamu ty kolem, jestli budu tam, kde je Bůh, kde působí jeho Duch, jestli budu blízko lidem, kterým jsem se zavázala, kteří to potřebují.

Ale smím se, smíme se spolehnout, že ten zápas nevedeme jen my sami, ale vede ho taky Bůh. Zápas o člověka, zápas o tebe, zápas o mě.

Nebudeš mít jiného. Ani boha, ani člověka. To je slib a zároveň závazek.

Iva Květonová

GAUDETE ET EXSULTATE

Radujte se a jásejte

*Apoštolská exhortace
(Pokračování)*

„Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.“

75. Svět nám nabízí opak: zábavu, potěšení, rozptýlení, povyražení, a říká nám, že to je to, co činí život dobrým. Světák ignoruje a dívá se jinam, když se vyskytnou problémy, nemoci či bolesti v rodině či jeho okolí. Svět nechce plakat. Raději bolestné situace ignoruje, zastírá a skrývá. Vynakládá se mnoho energie na útěk před situacemi, ve kterých se vyskytuje utrpení, a to v domnění, že lze ututlat realitu, ve které nikdy, nikdy nemůže chybět kříž.

76. Člověk, který vidí, jak se věci skutečně mají, se nechá proniknout bolestí a pláče ve svém srdci, je schopen dosáhnout hloubky života a být opravdu šťastný. (Od patristických dob si církev cení daru slz. V Římském misálu sv. Pia V. je modlitba *Ad petendam compunctionem cordis* - Za obdržení daru slz, a stojí za zmínku: „Bože všemohoucí a nejtišší, který jsi učinil, aby ze skály vytryskla živá voda pro žízňící lid, učň, aby z tvrdosti našeho srdce vytryskly slzy lítosti a mohli jsme tak oplakávat svoje hříchy a dosáhnout odpuštění pro

tvé milosrdenství" - *Missale Romanum*, 1962, str. 110). Takový člověk je potěšen Ježíšovou útechou a nikoli tou, kterou skýtá svět. Tak je možné mít odvahu ke sdílení utrpení s druhými a neutíkat před bolestnými situacemi. Takto lze objevit, že život má smysl, když podporujeme druhé v jejich bolesti, chápeme úzkosti druhých a přinášíme jim úlevu. Takový člověk cítí, že druhý je tělem jeho těla, nemá strach přiblížit se k němu, aby se dotknul jeho rány, a má soucit až do té míry, že zakouší, jak mizí vzdálenosti. Takto lze přijmout pobídku svatého Pavla: „Plačte s plačícími“ (*Řím 12,15*). Umět plakat s druhými - to je svatost.

„Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“

77. „Hlad a žízeň“ jsou velmi intenzivní zkušenosti, protože se týkají primárních potřeb a souvisejí s pudem sebezáchovy. Jsou lidé, kteří takto intenzivně touží po spravedlnosti a přejí si ji velice silně. Ježíš říká, že budou nasyceni, takže dříve či později spravedlnost přijde. A my můžeme spolupracovat, aby to bylo možné, i když ne vždycky vidíme výsledky tohoto nasazení.

78. Avšak spravedlnost, o níž mluví Ježíš, není ta, kterou hledá svět, nezřídka je pošpiněna nízkými zájmy a tak či onak je manipulována. Skutečnost nám ukazuje, jak snadno se lze ocitnout na šikmé ploše korupce a podílet se na každodenní politice onoho „dám, protože mi dávají“, ve které je všechno obchod. Kolik jen lidí trpí nespravedlnostmi a bezmocně přihlížejí, jak se druzí střídají při krájení společného koláče. Někteří se vzdávají zápasu o pravou spravedlnost a raději nastupují na vůz vítěze. To nemá nic společného s hladem a žízní po spravedlnosti, kterou chválí Ježíš.

79. Tato spravedlnost se začíná uskutečňovat v životě každého, jakmile jsou přijímána spravedlivá rozhodnutí, a vyjadřuje se úsilím o spravedlnost pro chudé a slabé. Slovo „spravedlnost“ může být zajisté synonymem věrnosti Boží vůli v celém našem životě, ale pokud tomu přikládáme velmi všeobecný smysl, zapomínáme, že se projevuje zejména ve spravedlnosti vůči bezbranným: „Hleďte spravedlnost, přispějte utlačenému, sirotku pomozte k právu, zastaňte se vdovy“ (*Iz 1,17*). Hledat spravedlnost hladem a žízní je svatost.

Vydáno ve Vatikánu 19. března 2018 v šestém roce pontifikátu papeže Františka. *Přeložil Milan Glasser*, redakčně upraveno a kráceno. Exhortace má úvod a 5 kapitol, které jsou rozděleny do 177 číslovaných odstavců, jejichž čísla zachováváme.

Pokračování v příštím čísle

Filipka: tři, dva, jedna, start!

Filipka je zbrusu nová církevní základní škola na Filipínského ulici v Brně-Židenicích. Nová vznikem, neboť školní budova je stará, značně opotřebovaná, místy vlhká, zvenku zatím oprýskaná.

2. září poprvé přivítala své žáky, holky a kluky od první do čtvrté třídy. Navzdory dešti to byl pro Filipku, její děti, pedagogy a další pracovníky, jejího zřizovatele, kterým je ČCE, donátory, příznivce i přátele den plný světla, radosti, nadšení a překvapení. Pokud jste Filipku navštívili v posledních dvou letech, nevěřili byste, že jde opravdu o tu stejnou školu. Kdysi šedivá, hnilobou nasáklá, nevýrazná, omšelá Filipka má nyní styl, barvy, je velmi nápaditá, originální, skromná a přívětivá. Na každém kroku školní budovy na vás čeká nějaké příjemné překvapení. Třeba hezky barevné záchodové okénko, J. A. Komenský v balonu, paní učitelka v červených šatech, Jácíček Daisy Mrázkové na stěně jedné z palub (tak Filipka říká třídám), nebo tajemný vstup kamsi do kajuty v podpalubí. Totiž pokud to ještě nevíte, Filipka je zároveň plavidlo (někdy taky balon, raketa), pluje za poznáním a dobrodružstvím. Aby se jí to podařilo, musí se všichni její pasažéři naučit táhnout za jeden provaz. Aby dokázali napnout plachty a pluli jedním směrem.

Synodní senior ČCE Daniel Ženatý o ní při slavnostních bohoslužbách mluvil jako o zázraku od Pána Boha a o domě postaveném na skále. Vnímám to podobně. Sledovala jsem vznik Filipky spíš z povzdálí, přesto vím, byť jen částečně, o mnoha úskalích a složitostech, které její vznik provázely. Víím o neskutečném úsilí, které vyvinula její ředitelka Ruth Konvalinková, její muž Petr a velká část jejich rodiny. Víím o veliké pomoci různých přátel, husovického sboru nebo dokonce neznámých lidí.

Nevím, ale věřím, že Bůh byl při všem tom díle a nasazení a že bude i dál svým požehnáním.

To ti přeju, Filipko!

Iva Květonová

Z kázání synodního seniora ČCE Daniela Ženatého při bohoslužbě k otevření školy Filipka. - Předcházelo čtení Ježíšova podobenství o dvou stavitelích - Evangelium podle Matouše 7,24-27: Z bible jsme slyšeli Ježíšova slova o tom, že je lepší postavit dům na pořádné skále, než na nějakém písku.

Tedy na něčem, co existuje mimo nás. Písek ani skálu vyrobit neumíme.

Je to mimo nás, obojí nám může dobře sloužit - a my se rozhodujeme, kdy co použít.

Tak ať se vám ve Filipce daří hledat to pevné, na čem má cenu stavět. Ať to hledání slouží ke vzdělání mozku i srdce, a k lidské svobodě.

PRÁVĚ JSEM DOČETLA

Pozvání k oslavě - Evangelická liturgika

V edičním plánu nakladatelství Kalich se sice tahle „pozdávka“ objevila už v roce 2011, ale přece jen by možná mohla být pro někoho novinkou. Jedná se o (tuším) poslední knihu prof. Pavla Filipiho, který byl vedoucím katedry praktické teologie na Evangelické teologické fakultě UK a jehož doménou byla také teologie ekumenická. Představovat ji v této rubrice jako právě dočtenou knihu je vlastně trochu zavádějící, protože je to pro mě jedna z těch knih, ke kterým se vyplatí vracet. Měla jsem tu čest číst ji už kdysi v rukopise a od té doby po ní sahám, kdykoli hledám kompetentní pohled na otázky spojené s podobou bohoslužeb.

Ačkoli se jedná o odbornou studii, autor v ní výstižně, stručně, ale laskavě zve, představuje a uvádí do souvislostí, v nichž vznikala - a především vzniká a může vznikat - podoba evangelických bohoslužeb. Ano, jedná se skutečně o pozvání k oslavě. K bohoslužbě, která bude v nejlepším slova smyslu křesťanská a evangelická. Na rozdíl od negativního vymezování se, které lze

v prostředí našich sborů často zaslechnout, prof. Filipi naplňuje pojem „evangelická bohoslužba“ pozitivním obsahem. Namísto častého argumentu, že stačí věci dělat jako vždy, dává fundovaně nahlédnout, že liturgie (bohoslužebná praxe) je víc než formou pro formu, nad kterou by bylo možné mávnout rukou, a že liturgika je teologickým dobrodružstvím, které vede k promýšlení významného teologického tématu: jaké formy si Slovo Boží hledá, žádá, přetváří, a k čemu nás takové zasazení vlastního života do bohoslužby (nebo bohoslužby do života) vede.

První část publikace se věnuje obecněji teologii bohoslužeb, historii, komponentům, účastníkům, času, místu atd. V druhé části se autor věnuje jednotlivým

liturgickým prvkům.

Útlá, ale přitom poctivá kniha, se tak může stát dobrou pomůckou nejen každému, kdo by chtěl lépe porozumět „proč se co (ne)dělá“ v bohoslužbách, ale všem, pro které je důležité hledat vzájemné porozumění a cesty ke společenství spolu slavící církve Kristovy.

Jana Hofmanová

CESTUJEME

Samo to nejede ... Musíš šlapat ...

O letošních prázdninách jsem měla možnost půjčit si na dopoledne elektrokolo. Byla jsem v Beskydech, na Horní Bečvě, kde jsem trávila týden s kamarádkami a našimi dětmi. Děti měly vlastní program, a tak jsem kamarádky vytáhla na dvouhodinový výlet po místních kopcích. Z krátké instruktáže slečny v půjčovně kol mi utkvěla tato slova: „Samo to nejede, musíte šlapat.“ Ráda zkusím nové

věci, byla jsem zvědavá, jaké to bude. Náš výlet začínal jízdou z kopce, takže jsem jela na „OFF“ (vypnuto) - jako na normálním kole. Když cesta začala mírně stoupat do kopce, stále jsem necítila potřebu zapínat elektropohon.

Kamarádkám jsem stačila, chtěla jsem trochu posílit nohy, tak jsem čekala na prudší stoupání. Zrychlila jsem a únava svalů se dostavila velice rychle. Tak to zkusím - cvak. No paráda!!! Tak to je něco!!! Jako by mě někdo začal tlačit do kopce za sedlo! Nebo mě zapřáhl na lano a

táh! Jako malé dítě, když už nemůže. Úžasné! Naprosto mě to nadchlo. Na Martiňák ve výšce 800 m n.m. jsme vyjely za chvíli a po cestě jsme si ještě vysvištěly na Mečovou do takového prudáku, že jsme se bály sjet zpátky dolů.

Je po prázdninách, po dovolených, jsem doma, vypravuji se do práce. Usilovně myslím na dceru, která právě nastoupila na osmileté gymnázium - jak to bude zvládat? Bože, pomůžeš jí? No jo, jenomže jak, ptám se, jak to vlastně je s tou Tvou pomocí? Může se na vše vykašlat, složit ruce v klín a modlit se? Pak nehrozí, že propadne? Prostě to za ni nějak uděláš? To ne, tak to být nemůže, to je hloupost. Obraz loutky, kterou Bůh jen vodí za provázky, mi není nijak blízký. Musí prostě makat sama.

A najednou „slyším“ odpověď: Musí šlapat, samo to nejede! Aha! Jasně, je to jako s tím elektrokołem! Samo to nejede, musíme šlapat, a když šlápneme do pedálů (naše úsilí) a zapneme elektropohon (modlitba), Někdo nás zezadu začne tlačit za sedátko! Ale jen, když budeme šlapat. Když přestaneme, zastavíme. Samo to nejede! A když budeme šlapat a nezapneme elektropohon? Tak pojedeme hóóódně pomalu a móóóc se nadřeme a možná do cíle nestihneme dojet ani do večera. Jo a nesmíme zapomenout pravidelně dobíjet baterku! Ale to už je jiná kapitola.

Petra Vrbková

YESle pokračování

Od října (poprvé 7. 10. a pak každé pondělí mimo svátky a prázdniny) budou v Betlémském kostele na Pellicově probíhat od 19. hodiny pondělní večerní bohoslužby. Zpěv, ticho, modlitba, spíš krátké kázání nebo impulz. Jednoduché svojí formou, srozumitelné snad i pro ty, kteří přijdou poprvé. Bohoslužby pro všechny.

Po bohoslužbách je možné potkat se v kavárně, kde se zatím podává jen čaj. Někdy je však k snědku i koláč nebo ovoce.

Jste srdečně zváni, tak přijďte, zvěte, rozšiřujte.

Zároveň uvítáme pomoc. Třeba hudebníky, baristy, cukráře i pekaře.

Iva Květonová

Sjezd (nejen) evangelické mládeže 2019

se bude konat 4.-6. října 2019 v Novém Městě na Moravě. Jeho tématem je Open Space, tedy „otevřený prostor“. Na program upozornila Iva Květonová v článku s pozváním; otiskli jsme jej v minulém (prázdninovém) čísle Setkávání.

Hudební nešpory v Červeném kostele

se připravují na neděli 6. října v 19:30. Vystoupí při nich Klára Veselá (akordeon, zpěv) a Luciano Mayaci (kytara). Biblické zamyšlení: Jana Hofmanová. Veškerý výtěžek bude věnován hospici sv. Alžběty v Brně. Srdečně zvou sbory ČCE v Brně I a v Brně-Husovicích.

Ekumenická bohoslužba v Červeném kostele

Zveme vás na slavnostní ekumenické bohoslužby s poděkováním za 30 let života ve svobodě v neděli 13. října 2019 v 10 hodin v chrámu Jana Ámose Komenského (Červený kostel) v Brně.

Kázáním poslouží předseda Ekumenické rady církví Daniel Ženatý.

Zazpívají spojené pěvecké sbory pod vedením Martina Grombiříka.

Bohoslužbu s vysluhováním večere Páně společně připravuje sedm církví ČCE, CB, ECM, BJB, ECAV, CASD, CČSH.

Shromáždění pozdraví děkan ŘKC v Brně Mons. Václav Slouk a senátor Mikuláš Bek.

Kavárnička v Brně I

- 2. 10. Vystoupení studentů konzervatoře
- 9. 10. Sestra Helena Pacasová: promítání fotografií z Normandie a Bretaně
- 16. 10. Bratr Jaroslav Černý: poslech vážné hudby z CD
- 23. 10. Bratr Jan Franců: promítání fotografií z cest
- 30. 10. Sestra Věra Bednářová: život a dílo Aloise Jiráska

DÍKY A PROSBY

Milosrdný Bože, obracíme se nyní k tobě a chceme se společně přimlouvav za tento svět.

Prosíme tě

za nemocné. Buď jim světlem, když se budou bát smrti. Buď jim nablízku, když se nám začnou vzdalovat. Buď jim po boku, i když se budou radovat z uzdravení;

za lidi, kteří mají smutek v duši, kterým chybí radost ze života. Probud' v nás citlivost k jejich trápení;

za lidi nejisté vlastní identitou a jejich rolí tady na zemi. Za mladé lidi, kteří pod tlakem okolí ztrácejí sami sebe. Kéž v tobě umí zahlédnout orientační bod;

za rodiny, kde se zápasí s chudobou, nezaměstnaností, drogovou závislostí a alkoholismem. Buď s těmi, kterým docházejí síly;

za studenty a učitele. Ať jedni druhé umí slyšet a poslouchat. Prosíme za nové kolektivy i za stará přátelství;

za náš sbor. Dej, ať je místem, kde roste tvé dílo;

za tvou církev. Sesílej jí svého životodárného Ducha.

Pane, přijmi naši modlitbu jako projev starostlivosti o tento svět a důvěry ve tvou dobrotu.

Tobě buď chvála na věky věků. Amen.

Modlitba ze sboru Brno-Židenice

Brno I

První schůze staršovstva po prázdninách se konala 9. září. Staršovstvo se kromě běžné agendy týkající se následujícího sborového programu věnovalo možnostem využití sborových budov, a především potřebné organizaci při jejich údržbě. Dalším významným bodem programu byl následující postup při hledání vhodného kazatele na pozici prvního faráře v našem sboru. Bylo usneseno, že pro příští rok se upraví postup při přijímání přihlášek na Blažkov, a zvolili jsme delegáty a zástupce na konvent. V Červeném kostele bychom rádi umožnili také lepší poslech bohoslužeb prostřednictvím sluchátek pro bratry a sestry, kteří by takovou službu uvítali. Bylo rozhodnuto, že sbírka z dobročinného Jarmarku (3. 11.) letos podpoří novou evangelickou ZŠ Filipka.

Jana Hofmanová

Brno II

Staršovstvo vyslechlo zprávy farářů o životě sboru. Sestra farářka Jacobea ve své zprávě členy staršovstva vyzvala k rozhovoru o pojetí presbyterství a povinnostech, které z tohoto postavení vyplývají; někteří přítomní se pak k této otázce také v průběhu porady vyjádřili. Staršovstvo zvolilo zástupce sboru na jednání konventu pro následující období. Vyjádřilo se dále k poskytnutému materiálu k připravované agendě ČCE, a to s doporučením, aby poradní odbor liturgický měl možnost dokončit svou práci. Presbyteři dále projednali otázku rekonstrukce jednoho z nájemních bytů.

Martin Horák

Brno-Židenice

Staršovstvo se ke své schůzi sešlo 2. září. Věnovalo se programu ve sboru v novém školním roce. V sobotu 21. září bude už 10. ročník zájezdu po tolerančních modlitebnách. Tentokrát se vypravíme do Krkonoš a Podkrkonoší. V neděli 29. září bude výlet do Blanska. Z Adamova se vydáme pěšky spolu s Blanenskými, kteří nám přijedou naproti. Společně pak dojdeme na bohoslužby ve 14 hodin v Blansku. Na neděli 13. října se připravuje Díkčinění a sborový den. Stejně jako loni bude už od soboty program pro děti a v neděli po bohoslužbách sdílený oběd, bazar, přednášky a dílny pro děti i dospělé. Staršovstvo se zabývalo také opravami sborových budov. Dokončuje se projekt statického zajištění kostela a připravujeme opravu střechy fary.

Radka Včelná

Brno I

Po - Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 14.10.

Úterý:

16:30 dětský klub Ovečky
16:30 biblic. hod. pro děti
19:00 modlitebni setkání
19:00 příprava NŠ

Středa:

13:00 Diakonie
15:00 kavárnička
16:00 konfirmanti
18:00 kurs Alfa
18:00 mládež

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených
dveří 3., 17.10.
17:00 biblická hodina
19:00 sbor Kůrovec

Pátek:

18:30 Cantate Domino

Neděle:

10:00 nedělní škola
pro děti

Brno II

Po - Pá 8:30-11:30

Pondělí:

18:30 staršovstvo 14.10.

Úterý:

8:30 Dvojka - dětský klub
16:00 děti Třšnov 8., 22.10.
17:00 biblic. h. Třšnov 8., 22.10.
17:30 zpěv
19:00 střední generace 1., 15.10.

Středa:

8:30 Dvojka - dětský klub
13:00 Diakonie 9., 23.10.
18:00 biblická hodina
19:00 střední generace 9., 23.10.

Čtvrtek:

9:30 Křesť. služba - NN 31.10.
9:30 Matejský klub 10, 24.10.
14:30 odpolední káva 6., 20.6.
16:00 setkání dětí
16:00 dorost
17:30 mládež

Pátek:

8:30 Dvojka - dětský klub

Sobota:

9:30 DD Kocánka 12., 26.10.

Neděle:

9:00 nedělní škola
10:00 setkání v Blah. domě

Brno - Husovice

Čtvrtek:

17:30 mládež
19:00 biblická hodina
20:00 staršovstvo 10.10.

Pátek:

16:00 děti

Neděle:

9:00 nedělní škola
18:00 Desert 13.10.

Brno - Židenice

Pondělí:

18:00 děti Blansko
19:00 biblic. hodina Blansko
oboji 14.10.

18:30 staršovstvo 7.10.
19:00 učtele NŠ 21.10.

Úterý:

14:00 kavárnička 8.10.
17:00 konfirmanti
19:00 DŽES 8.10.
19:00 Modlitba se zpěvy
z Taizé 15.10.

19:00 modlitebni setkání 29.10.

Středa:

16:00 děti
17:00 mládež
19:00 biblická hodina

Pátek:

19:30 střední generace
1.10.

Neděle:

9:10 nedělní škola
10:00 setkání u kávy a čaje
18:18 pěv. sbor ChrapoT

Brno I**Brno II****Brno-Husovice****Brno-Židenice****6.10. 16. neděle po sv. Trojici**

BK Jiří Gruber
ČK Jiří Gruber, *křty*
ČK 19:30 Jana Hofmanová,
nešpory

BD Saša Jacobea
Tiš Martin Horák

Hu Štěpán Hájek,
rodinné
ČK 19:30
Jana Hofmanová,
nešpory

Ži Gabriela Horáková, *VP*
BI Gabriela Horáková, *VP*

13.10. 17. neděle po sv. Trojici

ČK Daniel Ženatý,
ekumenická Bohoslužba, VP
Rch Jiří Gruber

BD Martin Horák
Tiš Saša Jacobea

Hu Štěpán Hájek

Ži Radka Včelná
Dikčíněň, VP

20.10. 18. neděle po sv. Trojici

BK Jana Hofmanová
ČK Jana Hofmanová

BD Saša Jacobea
Dikčíněň VP
Tiš Martin Horák
Dikčíněň VP

Hu Štěpán Hájek

Ži Radka Včelná
BI Radka Včelná

27.10. 19. neděle po sv. Trojici

BK Jiří Gruber
ČK Jiří Gruber
Rch Jiří Gruber

BD Saša Jacobea
Tiš Saša Jacobea

Hu Vladimír Zikmund

Ži Radka Včelná

3.11. 21. neděle po sv. Trojici

BK Jana Hofmanová,
Dikčíněň, VP
ČK Jana Hofmanová,
Dikčíněň, VP
ČK 19:30 Štěpán Hájek,
nešpory

BD Martin Horák
Tiš Saša Jacobea

Hu Štěpán Hájek,
rodinné
ČK Štěpán Hájek,
Nešpory

Ži Radka Včelná, *VP*
BI Radka Včelná, *VP*

BK: Beřtémský kostel v 8:30
ČK: Cervený kostel v 10:00
Opl: sál Opletatova 6
Rch: Rychmanov v 14:00

BD: Blahoslavův dům v 9:00
Tiš: Tišnov v 10:30

Hu: Netušilova 26 v 9:00

Ži: Židenice v 9:00
BI: Blansko v 14:00

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)

Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453

email: ccebrno1@atlas.cz,

<http://www.cervenykostel.cz>

kazatelé: Jiří Gruber a Jana Hofmanová, faráři

seniorátní kazatelé: Iva Květonová, Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek

kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Matoulková a Helena Pacasová

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469

email: brno-ii@evangnet.cz,

<http://brno-ii.evangelnet.cz>

kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři

kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně-Husovících

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420

email: husovice@evangnet.cz,

<http://www.ccehusovice.cz>

kazatel: Štěpán Hájek, farář

kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně-Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 6, tel: 732 819 626

email: zidenice@evagent.cz,

<http://zidenice.evangelnet.cz>

kazatelka: Radmila Včelná, farářka

kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401

email: brno@diakoniecce.cz

<http://brno.diakonie.cz>

ředitel: Lenka Svobodová

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Renata Michálková

kaplanka: Marta Židková

Filipka: Škola příběhem - církevní základní škola

Filipinského 1, 615 00 Brno-Židenice, tel: 724 955 544

email: skolafilipka@gmail.com

<https://skolafilipka.cz>

ředitelka: Ruth Konvalinková

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2019 (XXI). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6.